Pagina Agricolă

Mesajul d-lui ministru Ionescu-Şişeşti către plugarii români

IUBIŢI PLUGARI,

Anul 1938 a fost un an de greutăţi şi primejdii pe care Dumnezeu ne-a ajutat să le biruim prin înţelepciunea Majestăţii Sale Regelui Carol al II-lea. A fost un an de mari prefaceri, cari s'au dovedit binefăcătoare pentru neamul românesc.

Aceste prefaceri au fost prielnice agriculturii, căci muncitorii brazdei au putut în linişte să-şi vadă de ogoarele lor. Dumnezeu a răsplătit ostenelile plugarilor şi a binecuvântat râvna şi sufletul lor curat. Recoltele au fost bune pe cea mai mare parte a întinderii ţării. Mai cu osebire recolta de grâu a fost cea mai mare şi cea mai frumoasă dela războiu încoace. Toată cinstirea se cuvine agricultorilor cari au trudit pentru ei şi pentru ţară!

Să mergem pe această cale mai departe! Să facem în anul ce începe, cea mai mare şi cea mai frumoasă recoltă de porumb din câte au fost la noi.

Ministerul agriculturii, autorităţile şi plugarii, să ne străduim, mână în mână, în acest scop. Ministerul agriculturii este chemat să apere, să îndemne şi să ajute pe plugari. A făcut aceasta în trecut şi o va face şi în viitor, cu toată iubirea.

Urez agricultorilor din toată ţara, pentru Anul nou ce vine, sănătate lor şi familiilor lor, timp prielnic, holde bogate, belşug şi voe bună.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor,
Gh. Ionescu-Şişeşti

ANUL AGRICOL

Ca în toţi anii, de când am luat în îngrijire Pagina agricolă, tot aşa şi în anul acesta vom căuta să însemnăm pe scurt, cari au fost evenimentele mai importante în legătură cu agricultura şi ce concluzii se pot trage din desfăşurarea lor.

O caracterizare generală a stărilor economice legate de agricultură, din cuprinsul anului 1938, s'ar putea exprima în următoarele cuvinte: an foarte bun pentru grâu şi mai slab pentru prăşitoare; propagandă agricolă intensivă şi încurajări simţitoare.

Aceste semne caracteristice s'au arătat din primele luni ale anului şi ele nu s'au desminţit până la sfârşitul lui.

1. CULTURA PAIOASELOR

Iarna trecută fiind blândă, grânele n'au suferit şi s'au găsit în primăvară bine desvoltate, puternice şi promiţătoare. Pe lângă aceasta s'a întâmplat că şi condiţiile climaterice de mai târziu să fie prielnice semănăturilor de grâu, astfel ca la recoltă să se poată constata 480.000 vagoane de grâu pe cele 3.750.000 ha. ceea ce dă o medie la hectar de 1310 kg. la ha. E cea mai mare recoltă de grâu totală atinsă în ţara noastră şi e una din recoltele de cea mai bună calitate din ultimii 20 ani, ajungându-se la 83—84 kg. la hectolitru şi la un procent de gluten de 16—18%. Luate individual şi chiar pe judeţe nu rare-ori producţia a trecut de 3000 kg. la hectar.

Bineînţeles că producţia mare a avut influenţă asupra preţului scăzându-l şi de aceia cercurile conducătoare au menţinut măsurile de încurajare din trecut, în ce priveşte prima la export, introducând, însă, şi preţul minimal la interior de 40.000 lei vagonul care în ultimele luni a fost scăzut la 38.000 lei, sporindu-se în schimb prima de încurajare la export.

Încurajările trecute ca şi cele actuale au permis ca în campania de export 1937—1938 să se treacă peste graniţă aproximativ 100.000 vagoane de grâu. Rezultatul acesta este important pentru economia ţării, mai ales că celelalte produse agricole au fost deficitare la export faţă de cifrele din trecut.

De altfel şi în anul acesta puterea exportului nostru va fi tot în grâu, căci se prevede a se exporta 125.000 vagoane grâu, valorând peste 5 miliarde lei, cu tot preţul mondial scăzut.

Orzul care forma un articol de export deşi a produs circa 100.000 vogoane şi ovăzul cu aproximativ 50.000 vagoane nu dau cantităţi mari la export.

2. SITUAŢIA PORUMBULUI

In ce priveşte porumbul situaţia e mediocră, însă mai bună decât s'a crezut în timpul verei.

Asupra acestuia vom da câteva amănunte.

Primăvara din 1938 n'a fost prielnică porumbului neavând căldură suficientă la răsăritul semănăturilor. De aceia boabele semănate s'au stricat în mare parte şi a fost nevoe, în multe locuri, să se semene a doua oară. Dar nici condiţiile de mai târziu n'au fost favorabile, secetа prelungindu-se, iar producţia a suferit. Totuşi s'a recoltat pe cele 4.700.000 ha., o cantitate aproximativă de 530.000 vagoane, din care se vor exporta cel puţin 50.000.

Producţia porumbului a fost variată pe regiuni; totuşi acolo unde s'au făcut ogoare de toamnă şi s'a lucrat după regulele technice: gunoit, sămănat în rânduri, săpat cu prăşitoarea, etc., s'a făcut porumb.

Incolo celelalte produse agricole au fost slabe: rapiţa, fiind mâncată de viermi, a produs puţin, fasolea foarte puţin şi nutreturile pentru vite s'au resimţit în aceiaş măsură.

3. LIVEZI ŞI VII

Pomii roditori şi viile au dat producţii mulţumitoare, cu toată răceala şi lipsurile de ploi din timpul verii. Dacă şi valorificarea produselor acestor două soiuri de întreprinderi ar fi mai organizată s'ar putea compensa în parte lipsurile aduse în economia naţională de producţia cerealelor.

Exportul fructelor a luat avânt. In primele trei trimestre ale anului s'a exportat în Germania 420 vagoane adică 45% din exportul total, iar în Cehoslovacia 320 vagoane. In Polonia de asemeni s'a exportat 100 vagoane struguri.

Spre horticultură şi valorificarea fructelor s'a îndreptat atenţia d-lui ministru al agriculturii când a distribuit, cu avantagii de plată, 220.000 pomi roditori din pepinierele statului şi cele particulare, iar 500.000 pomi au fost distribuiţi de Camerile de agricultură.

4. ALTE PLANTE

Tot pentru a se înlocui lipsurile din agricultura propriu zisă şi a valorifica munca satelor, mai ales în timpul iernii, s'a extins cultura plantelor textile asupra cărora Oficiul Naţional al textilelor face o bine susţinută propagandă.

Numai bumbacul a produs în acest an peste 300 vagoane.

Cultura orezului a câştigat deasemenea teren pe valea Dâmboviţei, a Argeşului şi a Ialomiţei.

5. INCURAJAREA PENTRU MAŞINI

„Pentru a se micşora cheltuelile de producţie şi a da posibilitatea de modernizarea exploatărilor agricole", cum spunea d. ministru Ionescu Sisesti într'o conferinţă la Radio, guvernul a înlesnit intrarea în ţară cu scutirea taxelor de vamă şi de contingentare — ceia ce înseamnă o mare reducere de preţ —, a maşinelor necesare agriculturii adică pentru 4000 sămănători, 400 tractoare şi 300 batoze de treerat.

6. INCURAJERI ZOOTEHNICE

Pentru încurajarea creşterii animalelor s'a mărit cu 230 numărul armăsarilor şi iepelor de reproducţie din herghelile şi depozitele statului şi au funcţionat 800 staţiuni de montă; apoi s'au distribuit tauri, la comune şi berbeci de rasă la particulari. In acelaş timp s'a dus o campanie susţinută pentru combaterea boalelor la animale.

7. PROGRAMUL AGRICOL

Capitolul cel mai important, însă, al manifestărilor agricole din 1938 îl prezintă propaganda agricolă şi ajutoarele date de oficialitate şi de asociaţiile particulare pentru ridicarea agriculturii.

Stimulentul acesta se datoreşte în mare parte d-lui prof. Gh. Ionescu-Sisesti, actualul ministru al agriculturii, care, ca om de ştiinţă agricolă şi cunoscător al metodelor, prin care se poate activa în agricultură, şi-a pus toată râvna pentru propăşirea acestei ramuri de economie naţională.

Din primele luni ale ministeriatului său a căutat să aibă o colaborare largă atât din partea şefilor de servicii cât şi din partea tuturor agricultorilor. Spre acest sfârşit a convocat în luna Martie Consiliul superior al agriculturii care a întocmit programul de lucru în materie agricolă şi unde s'au făcut cele mai întemeiate sugestii asupra acestui program de către oamenii competenţi atât oficiali cât şi particulari. Tot atunci s'au stabilit şi încurajările ce trebue date agriculturii: concursul grâului ce s'a efectuat în toamnă, premierea vitelor de rasă, premierea bunilor gospodari, încurajarea motoculturii şi programul legislativ schiţat în linii generale.

Preocupările de organizare şi ridicare a agriculturii au continuat apoi în şedinţele săptămânale ale directorilor de servicii, prezidate de ministrul agriculturii aşa cum s'a procedat începând cu ministeriatul d-lui V. Sassu şi au avut de scop întocmirea în amănunte a planului de lucru, expunerea rezultatelor dobândite, coordonarea funcţionării serviciilor şi întocmirea „Indrumărilor agricole săptămânale" cari se tipăresc în câteva zeci de mii de exemplare spre a fi răspândite la sate, reproducându-se şi în Pagina agricolă a ziarului Universul spre a ajunge şi la cunoştinţa tuturor cititorilor acestui ziar.

Tot ca încurajare şi propaganda bunelor metode în agricultură s'a instituit concursul grâului, înfiinţat pentru întâia oară la noi. El a avut un succes desăvârşit, fiind prezidat de însuşi M. S. Regele.

8. MANIFESTARI CULTURALE

Propaganda aceasta agricolă nu se limitează aci.

Oficialitatea, prin cursuri de popularizare, străjerie, cursuri cu premilitari, serbări de plantarea pomilor, manifestările echipelor regale şi a căminelor culturale, prin conferinţele Institutului de cercetări agronomice, colaborarea oficială la Pagina agricolă, prin organizarea vizitelor la câmpurile de experienţă, expoziţii, concursuri de unelte, acordarea Meritului agricol, etc. a dat un nou imbold agriculturii. Alături de oficialitate organizaţiile particulare, au dat şi ele concursul lor neprecupeţit ca să pute câte o piatră la edificiul de întărire a agriculturii.

Dintre aceste din urmă manifestări vom releva ca demne de luare aminte: înfiinţarea unui Sindicat de fermieri în Bucureşti, pentru valorificarea produselor proprii, desfacerea produselor Uniunii cooperativelor viticole, congresul crescătorilor de oi Karakul iniţiat de Facultatea de ştiinţe agricole din Chişinău, Concursul laptelui iniţiat de Institutul naţional zootechnic, editarea de către Uniunea sindicatelor agricole a unei broşuri de propagandă asupra culturii porumbului, întocmirea unui „Buletin al rapiţei", publicat de d. I. Cămărăşescu în „Universul", reluarea ciclului de conferinţe organizat de Societatea Naţională de agricultură, Jubileul de 25 ani a Societăţii de horticultură, vizita agricultorilor polonezi în ţară, Congresul internaţional de horticultură din Berlin şi pregătirea Congresului internaţional de agricultură din vara viitoare.

9. LEGISLAŢIA AGRICOLA

In altă ordine de idei, trebue să spunem că nevoile agriculturii n'au putut fi satisfăcute în legiuirile şi dispoziţiile în vigoare. De aceia a fost nevoe să se întocmească şi să se promulge o serie de legi în legătură cu ramurile agricole. Din ele citâm: legea de valorificare a lânei, legea controlului materialului lemnos, legea de încurajare a pisciculturii, legea de organizare a învăţământului agricol mediu şi inferior, legea de eşire din indivizie din sudul Basarabiei, regulamentul de comasare, legea pentru exercitarea dreptului de preempţiune a statului pentru a se da posibilitate ca pământul să intre în mâini româneşti, legea pentru trecerea islazurilor la ministerul agriculturii, etc.

Pe lângă aceasta s'au pregătit şi alte legi, din cari cea mai însemnată este aceia cu privire la accelerarea reformei agrare şi alta menită să introducă diferite soiuri de asigurări în agricultură.

Toate legile promulgate au început să aibă efecte salutare.

Menţionăm ca un efect al regulamentului de comasare, efectuarea lucrărilor de concentrarea pământurilor din com. Dorolea, unde datorită unor sforţări lăudabile din partea inginerilor agronomi şi a inginerilor cadastrali, opera de comasare într'o regiune foarte îmbucătăţită s'a putut săvârşi în cursul unui an.

Tot în cursul acestui an s'a pus în aplicare legea de încurajare a agriculturii stabilindu-se tarifele de invoeli agricole pe judeţe şi regiuni.

10. SILOZURILE DE CEREALE

Un eveniment, care va avea mare răsunet pentru valorificarea cerealelor este punerea în aplicare a reţelei de silozuri ce se vor ridica în regiunile productive ale ţării. Temelia s'a pus deocamdată la clădirea din gara Buzău şi rând pe rând se vor clădi în toate staţiunile importante asemenea edificii sub îngrijirea Regiei autonome a Porturilor şi Căilor de comunicaţie pe apă din ministerul aerului şi marinei.

Fondul de un miliard afectat acestei opere îi va asigura înfăptuirea şi funcţionarea.

11. CALAMITAŢI

Pe lângă seceta de care am pomenit mai sus anul ce s'a scurs a fost caracterizat şi prin diferite stricăciuni cauzate recoltelor de lăcuste, gândacul roşu al rapiţei, gărgăriţa grâului, omida rusească, musca hesilor etc.

De asemenea am avut o puternică influenţă a frigului din primăvară asupra pomilor roditori timpurii cum sunt caişii şi piersicii.

In materie sanitară veterinară s'au luat întinse măsuri ca febra aftoasă a vitelor din ţările limitrofe să nu pătrundă la noi. Şi n'a pătruns. Tot în scop de combaterea boalelor la porci s'a continuat cu asiduitate punerea în funcţiune a Institutului de ser antipestos dela Giuleşti, lângă Bucureşti.

12. PUBLICISTICA AGRICOLA ŞI ALTE FAPTE

Pe lângă revistele cunoscute din trecut, cari au continuat apariţia şi în cursul anului 1938, ca şi regulata editare a Bibliotecii agricole a ziarului Universul, trebue să menţionăm apariţia primului caet al Revistei de construcţii rurale şi reapariţia revistei Foaia Plugarilor din Chişinău sub îngrijirea profesorilor dela Facultatea agronomică din acea localitate.

Un fapt de mare importanţă pentru breasla agronomilor este crearea Colegiului Inginerilor în care s'au prevăzut diferite secţiuni dintre care şi cea agronomică pentru a căror comitete au avut loc alegeri către sfârşitul anului. De azi înainte calitatea de „inginer" nu se mai contestă acestei bresle.

Mai notăm ca încheere a acestei cronici anuale, că învăţământul superior agricol a dobândit în cursul anului ce-a trecut o nouă organizare. Academiile agricole dela Bucureşti şi Cluj devenind Facultăţi pe lângă şcolile politehnice. Ele intră pe făgaşul specializării şi agronomizării, ceia ce este de mult un deziderat al celor ce se interesează de agricultură. In sensul acesta trebue privită numirea d-lui prof. Săvulescu decan al facultăţii de agromomie din Bucureşti, care, chiar în cursul acestui an, a fost ales şi ca membru activ al Academiei Române.

Prof. ERNEST GRINŢESCU

Indrumări agricole săptămânale

(Comunicatul nr. 35 al ministerului agriculturii şi domeniilor

O FAPTA BUNA

In această toamnă, Camera de agricultură a judeţului Târnava-Mică a căutat să ajute pe sătenii ale căror culturi, în vara trecută, au fost bătute de grindină. Neavând bani, a rugat pe agricultorii din judeţ, cari nu au suferit de acest neajuns, să dea, de bună voie, a suta parte din grâul pe care l-au făcut, adică să dea câte un dublu de grâu la fiecare 100 de dubli de recoltă.

Lumea s'a arătat foarte înţelegătoare şi s'a strâns astfel 21 vagoane de grâu. Oamenii mai înstăriţi au dat de bună voie şi bani, strângându-se 54.787 lei.

Din grâul strâns, ce a fost mai bun s'a dat pentru sămânţă. Restul s'a vândut şi s'a cumpărat tot grâu pentru sămânţă. In total s'a împărţit pentru sămânţă 16 vagoane de grâu şi a mai rămas, din bani şi din vânzarea grâului, un prisos de 81.000 lei, care este depus la bancă.

Grâul de sămânţă s'a dat ca împrumut; el va fi dat înapoi la anul viitor. Prin urmare, la anul viitor, Camera agricolă va avea 16 vagoane de grâu şi 81.000 lei, cu care se va putea veni în ajutorul oamenilor nevoiaşi.

Camera de agricultură şi plugarii din judeţul Târnava-Mică au făcut o faptă bună, ajutând pe sătenii din 10 comune, ale căror culturi au fost bătute de grindină, fără să ceară nimic dela Stat. E o faptă care ar trebui imitată. Cultivatorii înstăriţi şi care nu au pagube, pot să ajute, cu dragă inimă, pe tovarăşii lor căzuţi în necazuri.

CUM STAM CU SEMANATURILE

In săptămâna din urmă vremea s'a răcit, a venit gerul şi pe urmă a nins. S'ar putea crede că semănăturile de toamnă au degerat. Această teamă nu este întemeiată. Până în luna Decemvrie vremea a fost frumoasă, aşa că atunci când a venit gerul pământul era cald. Când gerul s'a întetit, a început să ningă şi pământul s'a acoperit cu zăpadă, în unele părţi mai mult, în altele mai puţin. Şi dacă pământul este acoperit de zăpadă, chiar numai de 2—3 degete, semănăturile sunt adăpostite şi nu suferă. S'a mai întâmplat apoi că înainte de a veni gerul, nu au fost ploi, aşa că pământul era scurs şi nu avea prea multă apă. Aceasta a fost un bine. Prin urmare, până acuma, cu gerul care a fost, semănăturile de toamnă nu au suferit.

Trebuie să se ştie că semănăturile făcute mai din vreme, cari sunt mai bine înrădăcinate şi mai înfrăţite, rabdă mai uşor la frig. Cele slabe, făcute târziu, degeră mai uşor.

Acum este timpul să se vadă ce însemnătate au plantaţiunile pentru apărarea semănăturilor. Pe câmpiile întinse, unde vântul nu întâlneşte nicio piedică, zăpada a fost, la început, spulberată şi pământul putea să rămână gol, dacă nu se oprea vântul. Pe la adăposturi, acolo unde sunt plantaţiuni, sau chiar pomi risipiţi, puterea vântului a fost domolită şi s'a aşezat mai multă zăpadă.

Dacă se mai inmoale timpul, peste zăpadă se poate aşeza polei, adică ghiaţă. Poleiul înăbuşe semănăturile. Deocea, dacă zăpada face deasupra scoarţă de polei, trebie să trecem cu vitele pe zăpadă, ca să spargem ghiaţa.

CUM SE FACE PAINEA BUNA

Este mult mai sănătos să mâncăm pâine decât mămăliga. Popoarele din jurul nostru mănâncă pâine. Anul acesta am avut o recoltă îmbelşugată de grâu, astfel că fiecare sătean poate mânca pâine şi poate păstra porumbul pentru vânzare.

Se poate face azimă, din aluat nedospit sau pâine, din aluat dospit.

Deşi pâinea dospită se face mai greu decât azima, este mai bine să mâncăm pâine, pentrucă se mistue mai uşor şi este mai hrănitoare.

Ca să faci pâine este nevoie de făină, sare, apă şi maia. Dar mai trebuie şi pricepere şi puţină ostenealâ.

Făina de grâu trebuie păstrată în saci, la loc uscat şi răcoros. Altfel trage umezeală şi se face cocoloşi. Dacă umezeală este prea mare, făina mucezeşte şi nu mai este bună de mâncat. Făina trebuie cernută ca să nu aibă în ea boabe de grâu nemăcinate, bucăţi de sfoară dela saci, paie ori alte gunoaie.

Iată cum se face o pâine dintr'un kilogram de făină:

Se cântăreşte un kilogram de făină şi se răstoarnă într'o covăţică, căpistere sau copaie curată. Se presară peste făină cam 20 grame sare mărunţă.

Dacă nu avem „maia" de o zi sau două, luăm 20—30 grame de „drojdie de bere", pe care o topim într'o jumătate litru de apă călduţă. Se amestecă bine până se face lăptoasă. Se toarnă puţin câte puţin, peste făină, amestecând cu mâna aluatul din covătică. După ce s'a turnat toată, se frământă până se adună toată făina din covată în aluat.

Dacă aluatul este moale şi lipicios, se mai presară puţină făină deasupra şi pe fundul covatei şi se frământă iarăş până ce se face mai vârtos, neted şi mătăsos.

Dacă l-am greşit prea vârtos se mai pune puţină apă călduţă şi se frământă bine.

Aluatul este bine frământat atunci când se deslipeşte uşor de pe mână şi când nu mai are cocoloşi.

Se adună aluatul la un loc, se presară deasupra puţină făină, se înveleşte covăţica cu un şervet curat şi se pune la un loc căldu să se dospească.

Din acest aluat, înainte de a fi pus la dospit, se păstrează cam 150 grame, într'o ulcică de pământ, acoperindu-l cu un strat de făină şi apoi cu un şervet curat. Ulcica se ţine într'un loc căldu. Acest aluat ne ajută a doua zi la pregătirea pâinii. Dacă se păstrează zilnic cam 150 grame de aluat, avem „maiaua" necesară facerea pâinii, a doua zi. Aceasta maia înlocuieşte drojdia de bere.

La căldură aluatul frământat creşte. Când a crescut bine, cam după două ore, se mai frământă niţel şi se rotunjeşte ca o pâine.

Se presară puţină făină pe masă, sau pe o scândură curată, şi se pune aluatul deasupra şi se lasă să se odihnească, cam un sfert de ceas. Apoi se pune la copt.

In odaia unde se face pâinea să nu fie frig, căci la frig aluatul creşte anevoie şi pâinea iese indesată.

Pâinea poate fi coaptă într'un cuptor anume făcut, sau în cric cuptor, chiar al sobei, ba chiar şi în test. Cuptorul trebuie să fie potrivit de încins. Dacă este prea încins, pâinea prinde repede coajă, se rumeneşte, ba chiar se arde dar în mijloc rămâne crudă. Dacă cuptorul nu este bine încins, pâinea se coace anevoie şi face coaje groasă şi tare.

Când pâinea este bine rumenită şi frumos crescută, se scoate din cuptor se înveleşte într'un şervet curat şi se lasă să se răcească. Şervetul o ţine proaspătă mai multă vreme şi o fereşte de gândaci, praf şi alte necurăţenii.

Pâinea se ţine la loc uscat, răcoros şi aerisit.

Dintr'un kilogram de făină, ies un kilogram şi o litră, până la un kilogram şi jumătate de pâine după felul făinei.

E bine să mâncăm cu toţii pâine, pentrucă este mai hrănitoare ca mămăliga, dă putere mai multă de muncă, copiii cresc mai puternici. Pâinea fereşte de pelagră.

LUCRAREA CASNICA A CANEPEI ŞI INULUI

Este timpul acum, în lungul zilelor de iarnă, când muncă la câmp ne dă răgaz, să ne gândim la lucrurile de îmbrăcăminte, pe cari gospodarul şi familia lui le pot face din pânza de cânep sau de in, pe cari cei harnici le-au topit din timp, în zilele călduroase ale toamnei.

Nu se află cămaşă mai trainică şi mai frumoasă decât cea ţesută de ţărancă îndemânatecă, din tor de cânepă sau de in. Şi nu este ajutor mai mare, pe care îl pot tem da cu toţii ţării noastre decât folosind îmbrăcăminte lucrată din material produs de noi, în ţară.

Numai aşa scăpăm de sărăcie şi aş nu mai aducem bumbac din ţări străine. Numai aşa suntem patrioţi.

Din cânepă ar trebui ca fiecare agricultor să-şi facă singur căpestrele, hamurile şi frânghiile pentru vite, precum şi sacii pentru bucate.

In mici ateliere, cari ar trebui să se găsească în fiecare comună se pot face multe lucruri trebuincioase în gospodărie.

Nimic nu e mai uşor decât răsucitul sforilor şi frânghiilor. De ce să le luăm numai dela oraş şi să le cumpărăm numai cu bani pe cari omul dela ţară nu-i are întotdeauna.

Sfătuim pe săteni şi îndemnăm pe conducătorii lor, să dea atenţiune acestor lucruri. Să organizeze mici ateliere şi centre de torsul şi ţesut pânza şi sacii. Mai ales trebuie să stăruim la aceasta în acele părţi din ţară unde gospodinele au uitat vechia îndemânare a torsului.

Acolo unde nu se găsesc fuioare, se pot aduce din altă parte prin ajutorul cooperativei sau a Camerei agricole.

Intrebuinţaţi cânepa şi inul cari sunt produsele muncii şi pământului nostru.

PENTRU CEI CARI FAC ELEŞTEIE

In urma promulgării legii pentru desvoltarea şi încurajarea pisciculturii, mulţi proprietari mici din banii cu greu agoniseşti, au început să construiască eleştee. Uneori aceste eleştee sunt mici, numai de câteva mii de metri pătraţi, iar banii băgaţi în ele se ridică la sume mari.

Incercările făcute fără o cunoaştere temeinică a lucrurilor pot da greş. Cheltuelile trebuiesc bine chibzuite şi trebule cerute îndrumări temeinice, înainte de începerea lucrărilor. Este bine să nu se facă eleştee decât în urma sfatului primit dela specialiştii autorizaţi, pe cari pescăriile statului sau ministerul agriculturii îl trimite la cerere.

Colaborarea Institutului de cercetări agronomice

Mazărea vacii
(Vigna sinensis)

In plugăria practică se lucrează astăzi tot mai mult în vederea introducerii noilor neamuri de plante, cari să se adaoge la cele pe cari le avem în cultură. Astfel, s'au introdus numai în anii din urmă bumbacul, orezul, soia, alunele americane, gaoleanul şi iarba de Sudan care se adaptează destul de bine la condiţiile de climă în multe regiuni ale ţării.

Acum câţiva ani s'a încercat în câmpul de experienţă al Institutului de cercetări agronomice dela Băneasa o nouă plantă leguminoasă Vigna Sinensis denumită şi mazărea vacii. Este originară din Africa şi India, unde se cultivă din vremuri îndepărtate. Acolo se cunosc o mulţime de forme, cari se deosebesc mult între ele prin mărimea bobului, forma tufei, durata de vegetaţie şi înălţimea. Sunt soiuri târâtoare şi agăţătoare. Înălţimea plantei variază dela 20 cm.—2 m. Ajunge la maturitate între 70-100 zile dela sămănat. Creşte repede în condiţiuni prielnice de climă şi sol. In ţările de origină se cultivă pentru boabe, furaj şi îngrăşământ verde.

Descrierea plantei la forma cultivată la noi: Înălţimea 70-80 cm. Tufa îndreptată în sus. Frunzele samănă cu cele de fasole, mai ascuţite la vârf. Frunza compusă din trei foi. Codiţa foilor laterale scurtă, puţin roşcată. Coada foaiei din mijloc mai lungă. Culoarea frunzei verde-în-

Mazărea vacii (Vigna sinensis)

chis lucioasă. Suprafaţa frunzei netedă fără încreţituri. Atât frunza cât şi tulpina sunt lipsite de peri. Tulpina se ramifică dela o înălţime de 10 cm. dela pământ, ramurile sunt îndreptate în sus, formând un unghi ascuţit (de 45°) faţă de tulpină.

Florile sunt mari şi mai vizibile ca la soia. Culoarea petalelor alb-violet mai ales partea laterală. Păstaia este îngustă şi foarte lungă, ajunge 10-15 cm. Conţine un număr mare de boabe, 4-17. Boabele sunt mici, rotunde, de culoare alb-spălăcit, verzi, violete ori cafenii.

Cerinţele faţă de climă şi sol. Se cultivă şi dă rezultate bune în regiunea viţei de vie. Temperatura de germinaţie este 15—9° C.

Vigna sinensis este o plantă rezistentă la uscăciunea aerului, dar nu atât de rezistentă la lipsa de apă din sol. Nu e pretenţioasă faţă de sol. Creşte pe soluri nisipoase şi argiloase lipsite de var ,după datele din literatura americană. In solul dela Câmpul de experienţă dela Băneasa creşte foarte bine, dă însă producţii mici de masă verde. In regiunile unde se poate irida dă o cantitate mare de masă verde udată o singură dată. Prin faptul că are rădăcini adânci fixează solurile uşoare şi pătrunde prin cele grele. Imbogăţeşte pământul în azot atunci când inoculăm cultura cu bacterii. Lasă în pământ până la 300 kg. azot la ha.

Conţinutul în substanţe nutritive a boabelor:

Vigna sinensis, grăsime 1,46—1,72; celuloză brută: 2,85—5,23; hidraţi de carbon: 47,5—56,4; azot: 24,3—27,3.

Vigna Sesquipedalis, grăsime: 1,53; celuloză 5,14; hidraţi de carbon: 47,8; azot: 28,2.

După cum vedem are un conţinut urcat în hidraţi de carbon şi azot substanţe trebuincioase hranei animalelor.

Foloase: *Se întrebuinţează ca îngrăşământ verde în plantaţiile de pomi pentrucă suportă uşor umbra, putând da o cantitate mare de masă verde. Afară de aceasta cu ajutorul rădăcinilor sale fixează foarte bine pământurile uşoare şi cele supuse spălării. In Statele-Unite, Vigna sinesis se întrebuinţează ca îngrăşământ verde pentru ridicarea rodniciei pământurilor. Se samănă în mirişte şi se întoarce sub brazdă în toamnă, târziu. Din cercetările făcute în America, dacă întoarcem mirişte, după ce cosim Vigna, atunci producţia plantei următoare este mărită cu 25%, dacă întoarcem sub brazdă întreaga plantă atunci producţia plantei, ce urmează, se măreşte cu 39%.*

Se cultivă fân în amestec cu sorg şi iarbă de Sudan dând o cantitate de 2500-5000 kg. fân la ha. numai de Vigna cu un conţinut bogat în substanţe azotoase până la 17—21%.

Afară de aceasta nu sărăceşte pământul şi nici nu-i strică structura, cum face iarba de Sudan când este cultivată singură. O însuşire bună are această plantă că odată cosită otăveşte şi creşte foare bine dând păşune verde bogată şi proaspătă într'un timp când celelalte plante de păşunat încep să se usuce. In unele părţi se coseşte când se formează păstaiele şi după aceia se paşte mai departe. La noi, la Băneasa, în anul 1938, am cosit-o după ce plantele au ajuns la coacere deplină la 10 August şi după aceia în urma ploilor a otăvit şi a ajuns să înfloreaască a doua oară la 10 Septembrie. In timpul când aram mirişte de soia pentru grâu, Vigna era verde şi mâncată cu plăcere de vite.

Felul culturii. — *Se samănă la 15-25 Aprilie. Cantitatea de sămânţă la Ha., 50 kg. Distanţa între rânduri 30 cm. Se prăşeşte atunci când se cultivă pentru boabe. Când este sămănată pentru nutreţ distanţa între rânduri se lasă 15 cm. şi nu se prăşeşte. Creşte foarte repede. In condiţiuni bune de creştere boabele se coc la 15 Iulie iar în condiţiuni neprielnice la 1 August. Prin urmare la 45 de zile dela sămănat se poate folosi ca păşune sau cosi şi da la vite. Cantitatea de masă verde 5000-8000 kg. la Ha. în unele părţi. La noi am cultivat-o pe parcele mici şi am recoltat-o numai pentru boabe.*

După datele culese din alte părţi şi după observaţiile făcute la câmpul de experienţă dela Băneasa, Vigna sinensis este o plantă foarte folositoare şi trebue introdusă în plugăria noastră, fie ca plantă pentru hrana vitelor fie ca plantă pentru îngrăşământ verde.

Dr. Gh. Valuţă
asistent la secţia de fitotehnie

BIBLIOGRAFIE

Dr. P. IONESCU-MUSCEL, „Almul comunei Domneşti, jud. Muscel". Autorul a reuşit să redea într'o colecţie de vederi, de un deosebit desăvârşit, părţile, instituţiile şi monumentele de seamă ale comunei Domneşti-Muscel, care are şi staţiune climaterică. Editarea s'a făcut de „Revista Pozitivă Pesimă", Bucureşti, calea Griviţei 119.

„Neamul Românesc, Anul VII, Nr. 1 conţine: Trimişii Crăciunului, de Gr. Oprişan; Puterile neamului nostru, de Apostol D. Culea; Cărţile închise Românilor, de V-le C. Porumbescu, etc.

Abonamentul pe un an lei 120. Redacţia şi Ad-ţia: Gara Chitila-Bucureşti.

„Revista crescătorului de animale", anul IV, nr. 10. Cuprinsul: Politica comercială în exportul de produse animale, de Al. Alboteanu; Hepatita necrozantă a oilor, de dr. I. Dumitru; Boalele gurei, de dr. Adameşteanu, etc. Abonamentul anual lei 120. Redacţia şi ad-ţia: Bucureşti, căsuţa poştală 6004.

Informaţii comerciale. Buletin oficial al Camerei de comerţ şi industrie T.-Măgurele. Acest număr cuprinde articole de seamă din domeniul comercial, industrial şi social. Abonamentul anual lei 200. Redacţia şi ad-ţia: T.-Măgurele, str. Lascar Catargiu 5.

„Politica Socială", sub direcţia d-lui D. R. Ioanitescu, cuprinde articole în legătură cu starea socială a poporului.

Al XVIII-lea congres internaţional de agricultură

Dresda 6-12 Iunie 1939

Raportorii români pentru fitotehnie, cercetări agronomice şi industrii agricole

SECŢIUNILE IV şi VII

In ziua de 21 Decembrie, au ţinut şedinţă la Sediul Uniunii Camerelor de Agricultură, sub preşedinţia d-lui Constantin Sescioreanu, secţiunile de producţie vegetală şi de industrie agricolă, în vederea viitorului Congres Internaţional dela Dresda.

Au fost desemnaţi următorii raportori:

1) D. profesor *Traian Săvulescu*, Boalele degenerării la plantele cultivate şi în special la cartofi.

2) D. profesor *Iuliu Voicu*, Influenţa noilor materii sintetice asupra agriculturii.

3) D. inginer *Emilian*, Păstrarea produselor alimentare, în special prin aplicarea frigului.

S'au rezervat rapoarte d-lor profesori G. Arion, N. Cornăţeanu şi d-lui inginer Agronom P Munteanu.

SECŢIUNEA IX

Sub preşedinţia d-lui prof. Traian Săvulescu, rectorul Academiei de înalte studii agronomice din Bucureşti, a ţinut şedinţă Secţiunea ştiinţelor agronomice.

Au fost desemnaţi următorii raportori:

1) D. prof. *Nicolae Săulescu*, Organizarea şi încurajarea cercetărilor agronomice.

2) D. prof. *George K. Constantinescu*, Studiul gemelaţiei în legătură cu creşterea vitelor.

3) D. prof. *Radu Vlădescu*, Varietăţile sezoniere ale procentului de vitamine în principalele produse alimentare.

4) D. prof. *Haralamb Vasiliu*, Problemele şi scopurile chimiei agricole.

—xX⊙●⊙Xx—

BIBLIOTECA AGRICOLĂ A ZIARULUI „UNIVERSUL"

Nr. 47. Pătlăgele vinete, ardei, bame, de ing. Ilie Isvoranu. (Ed. II-a).

Nr. 48. Mulgerea raţională şi îngrijirile laptelui în micile gospodării, de Dr. Ioan Băieş.

Nr. 49. Infiinţarea pepinierii de pomi roditori de Dr. E. Grinţescu. (Ed. II-a).

Nr. 50. Cultivarea trufandalelor de C. Honegger. (Ed. II-a).

Nr. 51-52-53. Cultura porumbului, de prof. G. Ionescu-Sisesti. (Ed. II-a).

Nr. 54. Intinerirea şi realtoirea pomilor roditori, de Dr. Gh. Miron. (Ed. II-a).

Buletinul rapiţei nr. 31

Când, în luna Martie, apar larvele de Entomoscelis *), mărimea lor este cât gămălia unui ac. Ele apar treptat, după cum ouăle lor au rămas la suprafaţa solului, expuse la căldură, sau se găsesc în pământ, la umbră şi la umezeală.

La început, larvele tinere, foarte plăpânde, se îngrămădesc la piciorul plantelor mai crude. Dacă aşezările n'au fost d'inainte reperate, vetrele nu se pot descoperi decât atunci când peticile de cultură, despuiate de părticele de frunze, iau înfăţişarea unor pete de un verde gălbui.

Noaptea, larvele stau în amorţire, dimineaţa se trezesc şi se înviorează până la amiazi, pentru a evolua invers până seara. Cât timpul e frumos, se hrănesc, trecând de la o plantă la alta, fără a părăsi rândul de rapiţă pe care-l ocupă. Inaintarea se face spre capetele rândurilor de ambele direcţii; porţiunea de rând distrusă alcătuieşte la mijloc un gol din ce în ce mai mare. Atacul iniţial, ocupând mai multe rânduri paralele, operaţia larvelor înfometate se traduce prin un cerc sau prin o elipsă, mai mult sau mai puţin regulată, care sporeşte cu un ritm din ce în ce mai accelerat.

**La capetele coloanelor, larvele, devenind mai rapide şi mai lacome, în măsură ce se desvoltă, se îngrămădesc. Dimpotrivă, pe flancuri, vetrele progresează încet, efectivele fiind cu atât mai reduse cu cât marginile vetrei s